

1930 ע"פ הקמת מ"מ

Doc 00137 A

מ ד ב ר י ה ס י ר מ

לא לשם ויכוח, אלא לשם העמדת הדברים על העיקר אשוב למה שדובר כאן על האיחוד.

עברו עלינו אחת עשרה שנה באחדות העבודה. היו בקרבנו כאלה - ואנשי בטוח שהם היו תמיד הרוב -

שהיו מוכנים בכל רגע ורגע לאיחוד, היינו: להמיר את שם אחדות העבודה בשם אחר, על מנת

שיקום המחנה המאוחד של הציבור הסוציאליסטית בארץ. מה היו הסבות שפרשה זו כמטבח אחת עשרה

שנה? זהו אולי חומר לחקירה היסטורית. אין זה מענייננו לבדוק, אם זהו הרגע אשר מבחינת

התנאים הציבוריים הוא המוכשר באמת לאיחוד, ושלא עלול לבוא רגע מוכשר יותר ממנו.

כל השקלה הזאת אינה מעלה ואינה מורידה. האיחוד אינו מותנה ואינו מוכרח להיות מוצדק ע"י

שום מסיבות אחרות מחוץ לאלו המאפשרות את האיחוד כשהוא לעצמו. הגורם היחידי החותך באופן

ישר את צורל האיחוד לחיות - זהו הצורך לאיחוד. ושעות המורה היא לחשוב כי משנתגלה רצון זה -

אפשר לשמר אותו ולהניחו לעת מצוא, עד שתזדמן אותה שעת הכושר המדומה. עצם הבכוכות לאיחוד,

ההסכמה עליו, ניטוח מוטכס של כמה עיקרים יסודיים שדומים, אמירת ה"הן" של אלפי חברים -

יבואו מאיזה סכה שיבואו - הם המכריעים. אותם אסור להחמיץ, כי כל דחיה עלולה להיפך לכשלון.

אבל עובדה היא - רק עכשיו באה שעת הרצון, ובינתיים עברו עלינו אחת עשרה שנה.

בשביל כל אלה שנצטפו בכור "אחדות העבודה" הייתה זו לא רק תקופה בחיי תבועת הפועלים בארץ

והציבור הסוציאליסטית בצולה, כי אם קודם כל - תקופת חיים. כזו הייתה התקופה ביהוד בשביל

הדור, או מחצית-הדור שאני שייך לו. אנחנו שלא ידענו באמנות מפלגתית אחרת, אקטיביות צבורית

ואהבה פוליטית, מסירות ציובית ואמונה סוציאליסטית אחרת מזו שנתנה לנו אחדות העבודה -

אנו מסיימים היום תקופה. חברים אמרו: אין כאן פרידה; אנו ממשיכים! - בכונן. אבל סיום יש

כאן. התבגרנו בעשר שנים. האיחוד שלתוכו אנו בכנסים איננו הראשון לנו, ובכך מה כי ילינו

עליו שאין התלהבות המלוה אותו כאותה רוח הקודש שהייתה שרויה על מעמד פתח-תקוה. יש דברים

אשר רק פעם אחת כותכת ההיסטוריה לעם, ופעם אחת כותבים החיים לאדם והם אינם עשויים לחזור.

הם היו ובמדה שהיו הריהם קיימים בנו, בקרבנו. אבל חבט לא יתרחש שנית.

אנו כפרדים - זוהי הרגשת כולנו - ששם יקר. ספק אם הייתה פעם מפלגה אשר עצם

שמה בלבד אמר לחבריה כל כך הרבה, פתח לפניהם מרחבים כזאת, נטע בלבם בטחון כזה בפועל

ובדרכו, אמונה כזו בנצחון - כשם המפלגה הזאת שלנו המסיימת היום את דרך חייה,

אחדות העבודה, אבל הכוח שהיה בנו להפריד מחשם הזה הוא המוכיח את באמנותנו העליונה לשם הזה

עצמו, לתוכנו הקיים לעד.

מה כתבה לנו מרשת-הייתם זו של אחדות העבודה? רעיונות רבים תושלו על הסדרן שלה,

מפעלים רבים בוצרו על אבניה, אולם לא זהו כל הרכוש שאנו יוצאים בו מתוכה. לא נתימר שאחדות העבודה העבודה יצרה מסכת אידיאולוגית מושלמת. יש בנו כאלה שאינם מאמינים כי אפשרית מסכת כזאת, גם אינם מודים בנחיצותה. החיים כח מלאי חליפות עד שאין טעם לבשם בדפוסים בוקשים. לאין ערוך חשוב מזה הכוח הנפשי שמקנה החבור המפלגה, וזו היתה השיבותה הנביצחת של אחדות העבודה לנו. מה שכתבה אחדות העבודה לנו - זהו קודם כל עמוד שדרה איתן לכל אחד ואחד. בשחון פנימי לכל שעה טרופה, עמידת קוממיות בוכה כל הגלים, קרקע מוצק תחת הרגלים, הבחנה נוקבת בכל תסבוכת חשמה. מבלי שנדע תמיד למצוא את הנוסחה ההולמת - אנו יודעים היום היטב מהי הציבות שלנו ומהו הסוציאליזם שלנו. הדברים האלה נבלעו בדמנו ושם דבר לא יעבירונו על הרצשתם החיה. כל אחד מאתנו חש בקרבו את הכוח הזה לעמוד בבל מבחן, מבלי שיהא זקוק למנהיג, למסכים ולמאשר. בהגנה על הכרתו הוא לא ירחע בפני כל בסיון מבחוץ לפסול את צדקתו המוסרית. לעמוד שדרה זו עוד נזקק מאוד. כי הכח ימים באים עלינו אשר בהם נצטרך להוכיח לעצמנו ולאחרים, מאיזה חומר נפשי קורצנו; ימים אשר מי יודע באילו מערכות נעמוד בהם, על נפש תבושתנו ועל הנפש ממש; ונאלץ לעמוד כשגבנו אל הקיר, מאין כל דרך נסיגה מאחורינו.

אנו יודעים היטב, כי עמוד שדרה כזה ישנו גם לחברי אותו המחנה אשר אתו אנו מתאחדים כיום. אלמלא עמוד שדרה זה - לא היינו מתאחדים. כי לא עם חותמי הסכם אנו כורתים ברית, אלא עם אנשים שאנו מכירים אותם, כשם שאנו מכירים אותנו, בהיים ובעבודה. יודעים את כשרון מלחמתם ואת נאמנותם היסודית. וגם זאת יודעים אנו שאותו עמוד השדרה אשר שמו - אחריות ציונית טרציאליסטית - ישנו גם להסגן חברים אחרים אשר אינם לא באחדות העבודה ולא בהפועל הצעיר, אולם אתנו הם בכל מערכה ובכל חזית-עבודה, ולכן עוד נדסיף לקרוא לאיחוד וננסאף לכת מאיחוד לאיחוד, עד שבנצטע את איחוד כל האחראים.

ברצעים אלה יש לנו רק דאגה אחת. הנה אנו הולכים כיום לקראת האיחוד בהכרה ברורה, בראיה בהירה. כלום זקוקים אנו דוקא להתלהבות? אבל הדור שנריך עוד לבוא למפלגה המאוחדת, מאין ישאב הוא את הכוח הנפשי לכך? הרבה קסם, הרבה זומר היה לאחדות העבודה בשביל הבריה. הרבה קסם, הרבה זומר, היה להפועל הצעיר בשביל חבריו. קסם כזה - מזל גדול הוא פאת ההיסטוריה. המפלגה אינה צריכה להיות דוקא תקיפה ומנצחת כדי לשמור על סגולה זו. יש שהיא כורעת אין אונים בפני הגלים המסתערים עליה - ואף על פי כן שמור חסדה לבאמניה, כי הם שומעים רק בה את קול האמת. בעמדנו על סף האיחוד - זוהי מטאלחנו: יהי למפלגה המאוחדת אותו הקסם בשביל הנדער

8

D.04 00137 c

כאשר היא למפלצות המתאחדות בשביל חבריהן, אשר בילו בתוכן את מיטב ימי בעוריהם;
תהי המפלצת המאוחדת כס להמוני הנוער המתדפקים על שערי הארץ והגדלים בארץ, ויראה בה
הנוער את חזרת חייר!

מ. שרתוק.